

[**Ministeren for Handel, Industri og Søfart.**] keltighederne i det foreliggende Lovforslag, idet der i Bemærkningerne til Lovforslaget er redegjort for alle Detailler; men det vil dog sikkert være rigtigst at oplyse, at efter de nu foreslaaede Regler vil Erstatningen til en Enke for Tab af Forsørger beløbe sig til mindst 29 160 Kr. og højst 51 030 Kr. afhængig af Børnetallet. Der er i det Bilag, der er knyttet til Lovforslagets Bemærkninger, og som i Uddrag gengiver en Skrivelse fra Ulykkesforsikringsforbundet for dansk Søfart, redegjort for de Udgifter, som dette Forslags Gennemførelse vil medføre for Statskassen. Som det vil ses heraf, andrager disse Udgifter regnet indtil Maj 1945 i alt ca. 3,8 Mill. Kr.

Endelig gør jeg opmærksom paa, at Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag vil faa en vis praktisk Betydning for Statens Forpligtelser i Henhold til § 6 i den nylig gennemførte Lov af 20. Juli 1945 om Hjemsendelse og Ferie m. v. for søfarende, idet de foreslaaede forhøjede Sats for Krigsulykkeserstatninger utvivlsomt vil medføre flere og større Differencer mellem dansk og udenlandsk Ulykkeserstatning.

Det foreliggende Lovforslag bør som nævnt betragtes som et Led i de Foranstaltninger, der for Tiden gennemføres vedrørende de søfarendes Forhold, og som bl. a. har til Formaal fra Statens Side at yde de søfarende en berettiget Anerkendelse for den Indsats, de under Krigen har præsteret. Da det tager Sigte paa at søge at lette de økonomiske Byrder, som samtidig med personlig Sorg har hvilet paa mange danske søfarendes Hjem, er det mit Haab, at man fra alle Sider vil medvirke til, at Lovforslaget faar en velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Udskydelse af Genforelæggelse af Lov Nr. 87 af 21. April 1914 om Embedslægevæsenets Ordning, jfr. Lov Nr. 132 af 30. Marts 1942.*

I 1942 udskødes Revisionen af Loven om Embedslægevæsenets Ordning til Foretagelse senest i Rigsdagssamlingen 1944—45. Begrundelsen herfor var, at man paa daværende Tidspunkt maatte anse det for uheldigt at gaa til en Realitetsbehandling af Embedslægeloven under Hensyn til, at en ny Ordning af Skolelægevæsenet var under Overvejelse i Undervisningsministeriet. Da der imidlertid vedbliver ikke er traf-

fet endelig Beslutning om en Nyordning af Skolelægevæsenet, foreslaas Genforelæggelsen af Embedslægeloven udskudt, saaledes at den senest skal ske i Rigdagssamlingen 1949—50.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Dernæst skal jeg tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte (Blodprøvetagning paa svangre Kvinder).*

Baggrunden for dette Lovforslag er de senere Aars stærke Stigning i Antallet af erkendte Syfilistilfælde — Antallet af nye Tilfælde af erhvervet Syfilis er saaledes steget fra 1,4 pr. 10 000 Indbyggere i 1939 til 10,1 i 1944 —, som maa paa-regnes at være ledsaget af et stigende Antal ikke erkendte Tilfælde. Som Følge heraf maa det befrygtes, at Antallet af Tilfælde af medfødt Syfilis, der før Krigen laa omkring 100 om Aaret, ligeledes vil stige stærkt i de kommende Aar.

Det fremsatte Forslag tager derfor Sigte paa at hindre Forekomsten af medfødt Syfilis ved indtil videre at gennemføre en Ordning med frivillig Blodprøvetagning af svangre Kvinder til Undersøgelse af, om de lider af Syfilis. Ved rettidig Behandling af Moderen vil det nemlig i Almindelighed kunne forhindres, at Barnet smittes, ligesom Risikoen for Dødfødsel, der ikke er sjælden hos syfilitiske Mødre, formindskes betydeligt. Ved en saadan Ordning maa der endvidere paaregnes en Besparelse for det offentlige, idet medfødt Syfilis ofte bevirker, at Barnet maa underkastes Pleje og Lægebehandling igennem en Aarrække, ligesom adskillige Børn senere maa forsørges af det offentlige.

Udgifterne ved Ordningen, der ikke kan afholdes af Sygekasserne efter gældende Sygekasselovgivning, da Foranstaltningen er af forebyggende og ikke helbredende Karakter, vil blive refunderet fuldt ud af Statskassen og andrager 7 Kr. 50 Øre pr. Behandling, nemlig 6 Kr. i Honorar til den Læge, der tager Blodprøven, samt 1 Kr. 50 Øre, der udgør Statens Serum-instituts Udgift ved Undersøgelsen. Under Forudsætning af, at Halvdelen af de ca. 90 000 Kvinder, der aarlig er gravide her i Landet, bliver undersøgt, bliver Statens samlede aarlige Udgift ca. 335 000 Kr.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.